

עין משפט נר מצוה

לֹא אֶמִּי מִיִּד מִהֵל שְׁנוּת הֵל מִתַּח לְחַוּץ לִי:
לֹא ב ג מִי מִיִּד מִהֵל יִשְׂרָאֵל הַסּוֹלֶה אֶהְיֶה וְדָג מִתַּח לְחַוּץ שֶׁדֶּר:

לֹא ד מִי שֶׁסֵּל הֵל:
לֹא ה ו מִי מִיִּד מִהֵל שְׁנוּת הֵל א מִתַּח עֵשֶׂן חֵן:
לֹא ז מִי מִיִּד שֶׁסֵּל אֶהְיֶה וְדָג מִתַּח שֶׁסֵּל:
לֹא ח ט מִי שֶׁסֵּל מִיִּד יִשְׂרָאֵל הֵל מִתַּח שֶׁסֵּל:
לֹא י כ מִי שֶׁסֵּל מִיִּד יִשְׂרָאֵל הֵל:

רבינו הגאון

דשתי הוריות ניתנו לא מצטרפי וכל חד באנפי נפשה קרימא וליכא פ' אלא כל חד מייתי חטאתו או דלמא כיון דאדרי ואדרי חלב היה מצטרף [אתל כיון דכר מצטרף] מיטעו בחלב ששלל הקיבה, ס"א על הקרב [ומיטעו בחלב ש"ג דקין] פ"י הורו בהוראה ראשונה דחלב ששלל הקיבה מותר, ובשניה הורו שחלב שעל גבי חזקתו מותר, מהו הכא דראי כיון דמתיי קראי אמר אוה לא מצטרפי פ"י דקא (ל) שטו בהאי קרא דכתיב דחז את הולל המכסה את הקרב וגו' (והכי קאמר) [ותמיא סבבא] אשר על הקרב, ר' (שבער) [ושמלא] אומר להולל חלב שעל הקיבה ר' עקיבא אומר להבא חלב שעל הקרין והתם מפרש דמלע הכסלים נמי איחברו חליבים אחריני ותניא נמי בחותה בחוטמיהן שחיטת חולין (ספ"ט) וליכא פ.ר. או דלמא שם חלב אחד הוא ומצטרפי את"ל שם חלב אחד הוא מיטעו בחלב ומיטעו בדם מהו הכא ודאי כיון דתרי איסורי ניתנו לא מצטרפי או דלמא כיון דאסורין שה פ"י דאסורי תריורו באכילתו ובקרבנן שהו דאביעי נשפא מייתי ואביעי שפירא מייתי מצטרפי את"ל כיון דאסורין שה וקרנן שה מצטרפי מיטעו בחלב ומיטעו בעבודת כוכבים מהו, דראי אין אסורין שה מירוש דאין אסור כבודי חזון כוכבים לא עבירי וזוהו חזון קרבנן שה. דהתם בעבודת כוכבים (ו)ן בות שנחת הוא ומייתי אבל נשפא לא ומפרש סבפי' פשתת שחן לך. לא מצטרפי או דלמא כיון דאורי ואדרי אורי כרת הוא ומצטרפי וסלקא בחתיק, ל"א איבביעי לא הורו ב"ד שחלב מותר וזוהו חזון כוכבים מיטעו צבור וחזון כזן וחזון מירוש שחלב מותר וזוהו מיטעו אחר מהו מי מצטרפי הווא מיטעו קמא בחדי מיטעו בחדו ומייתי קרבן או יא לא היה להו ידיעה במצעי לא מצטרפי או דלמא כיון דחד

(בידעי) [בד"ד כו. ומביעי לן נמי היכא דהורו ב"ד שחלב מותר ועשו מיטעו הקהל ומת אחת ב"ד [ומבד ב"ד] חזון הוורו כראשון שחלב מותר ועשו מיטעו חזון דהיו חרי מיטעו וזכא מהו. פ"י מי אתי פ.ר יא לא אליבא דרבי מאיר דאמר ב"ד מייתי לא תיבעי לך דהא ליתנהו. פ"י לקמאי הלכך לא חד מייתי וחתתו חי תיבעי לך אליבא דגאון דאמר צבור מייתי. מאי צבור דמנשה צבור בהו את קאי ומייתי פ.ר שתיי דלף ג צ"ג) או דלמא הוראה דהווא ב"ד בעינן פ"י שיהוור בהן ממנה. ויכין דלא אפשר לא מייתי צבור פ.ר וסלקא בחתיק; אי"ר יותנן ס"א ר' נתן טאה שישבו לתורתן. פ"י אם אתי ב"ד

שבירושלים מאה איש הורו ויעשו ורב הקהל אין חיביין פ.ר ב"ד עד שיהור כולן. שנאמר ואם כל עדת ישראל ישנו עד שישבו כולן. אמר רב הונא בריה דרב יהושע היה נמי מסתביא דבכל התורה כולה קי"ל רובו ככולה והכא כתב כל עדת הואיל וכי אפילו חן ק'. פ"י אילו כך היה דבהוראת רבי ב"ד גניא ליתא דהמנא ואם עדת ישראל ואן היתין אולין בסוכין דכל אורייתא דברובא טעם מדרשו וכתב כל שי"מ דבעינן הוראת כולה. ואותבינן עלה מהא דרביא^[2] הורו ב"ד וידע לאחד מהן שטעו ואמר לון טעמא אתה הרי אלו פטרין טעמא דאמר להו את שותי חייבין אמאי הוא לא אשוי בהדיהו ודחיתן הכא במאי עסקינן דרכישינן ורשיה. ס"א כגון שחריבן רישיה היתין חן. פ"י לא תימא את שותי חייבין. אלא את צנענ דאשוי חייבין דהוי (במשנה) [במדרין] חזיה. חזיה אמר רבי רהנן^[3] בפרקיין ב' האי גונא ודחיתן בקמייתא ואתיב רב מרשישה מהא דאמר רבנן בע"ז פרק אין מעמידין ספסו דרבותיה על דברי רשב"י ועל דברי ר' אלעזר ב"ר צדוק שהיו אומרים אין חזרין גזרה על הצבור איי"כ רוב הצבור יכולין לעמוד בה ואמר רב דאד רב אבהא מאי קרא במאורא אתאן ואתוי אתאן קובעי' גהי כולו אי איכא גוי כולו וקא רב עליה לא גביא אתוי אתאן קובעי' אי לא לא. פ"י ח"ק אי איכא גוי כולו בנורה (דאי) במאור אתאן שעבדינן עליה גזולין אתוי ואי לא דא. וחכי קא מותבינן דהא הכא כתיב גהי כולו ואפילו היה בתר רוב צבור אזלי רבנן ושי"מ דאע"ג דכתיב כל בתר רובה גזול תוביחיהו ר' יוחנן תויבתא אמרי אלא מאי אם כל עדת כלומר מאי אצטריך כל ומנהדינן הכי קאמר דהמנא אי איכא למולא ומנהדינן פ"י ר' ריבאן בתחלה סנהדרין. סנהדרין גדולה היתה שם ש"ל היא הוראה ואי לא לא הורא הוראה. אי"ר יהושע בן לוי עשה שישבינן ב' כבי פרשיתי בחתלת סנהדרין. סנהדרין גדולה היתה שם ש"ל היא הוראה ואי לא לא הורא הוראה. אי"ר יהושע בן שחביא כפתון ויבין שלא הביא כפתון והלך יחיד ויעשה על פיהן אע"פ שנעדרה לון והביאו כפתון. ר"ש פטר האויל וברשות ב"ד עשה כחלון צבירה לא מצטרף הוא רב (7) ריובנ' בעב ר' אלעזר אומר ספק (כור) [לכין] מביא אשם תלוי כאדם שאלב ספק חלב.

ואיזו התייב טעמא תלוי זה הורשב בביתו בשעת ידיעת הצבור בירשות ב"ד איני לגמרי דהיה לו לשאול בירשות עצמו אינו דהא לא ידע היכא דאול ליה למירית הים קורס ידיעתו הורה (8) ר"ש שהוא קרוב לפטור מן החובה א"ל כן עזאי ומה שנה זה מן

היישב בביתו א"ל שחשבו בביתו אפשר לו שיטעמו שהורו הוא זה אי אפשר לו שיטעמו: אמר רב יהודה אמר רב מאי טעמא דר"ש דפטר הואיל וברשות ב"ד עשה. איכא דאמרי אשור רב יהודה (אמר שמואל) אמר רב אומר ר"ש כל הוראה שפשטה ברוב צבור יחיד ויעשה אותה פטור לפי לא ניתנה הוראה אלא להבחין בין שונג לדמוי פ"י לא ניתן הפך הקרב על הוראהא אלא להבחין שכל מי שידע בו לא וכל לומר מויד היתיו והאי כיון דלא ידע בו שונג הוא ואותיבתא מהא דתניא בתוספתא שקליין פ.ר העלם דבר של צבור ויעשה עוים בתחלה מנבין להן דברי ר"ש. ר' יהודה אומר מותרות הלשכה הן באין אמאי פטור כי פשטתו בצבור הוא כיון דבכו איזידע ליה. ודחיתן אי ביעית תימא [כגון כו] ואבאי' כגון כו ואבאי' כבד לה כהוונה דהא תניא בתחלה מנבין דברי ר' יהודה ר' אומר מותרות הלשכה הן באין. תניא הוור ב"ד ויעש הקהל וידעו שטעו וחזרו בהן ב"ד הביאו כפתון בין לא הביאו כפתון והלך יחיד ועשה על פיהן ר"ש פטר. ור"מ מחייב פ"י שכבה או שפירא ר' אלעזר אומר ספק סומכוס אומר תלוי ואמרנין מאי איכא בין ר' אלעזר לסומכוס אי"ר יתנן אלא שחלב מייתי אשם תלוי לסומכוס לא מייתי. אי"ר יוסף משל דר"א למה הדבר דומה לאדם שאכל חתיכה וכסבור שהיא שומן ואח"כ נודע לו שספק חלב ספק שומן היתה שצריך להביא אשם תלוי.

ד:

בעי רב יוסף אין חרישה בשבת מהו. הכא לא מצעיה ליה לרב יוסף דבבר שאין הלדוקין מודין כלל אלא כצטלו מקצת וקיום מקצת קא מצעיה **ליה: כי אמרינן כיון דקא מודו**. צ"ד ככולהו שאר מלאכות דשבת דלסריי כצטלו מקצת וקיום מקצת דמי וחיבין: (סולחנ) דשנין. לעיל [ע"א] **ללא היו עקירת כל הגוף דשומרת יום:** (וכולל) דשנין. דמושע חורק שרי ללא היו עקירת כל הגוף: (וכולל) **דרשנין**. דהשחמואה שלא דכרעה שריא: **בחריש וקוצי שפצות**. דמשמע בזמן דליכא חרישה דהיינו בשאר שם שצוה תשבות איכא שבת: **בזמן דלינא חרישה**. דהיינו בשביעית ליכא שבת: **נציא שפסנא**. כגון שחמלתו נציא של אמת ולצסוף נציא השקר שהסננא לעקור דבר מדברי

תורה חייב ודברי הכל כחנן: לקיים **מקצת ונצטלו מקצת**. דשאר מלות ר"ש פוטרי וה"ה לרבנן: **ועצודם כוכבים**. **אמר לך היום עובדה ולמחר נעלה**. דהיינו קיום מקצת וצטלו מקצת דעצודם כוכבים חייב דרשמנא אמר להדיחן מן הדיק (8) אפי' מקצת דרך ועצודם כוכבי' הוא דכתיב וכי קמני חייב כגון לרבנן כסקילה ולר"ש כחנן וכי מתרח' ליה רב ספאל צפ' אלו הן הנחנקין (סנהדרין דף 5). והיום עובדה ולמחר נעלה כלון שבת בשביעית דמי וקרי לכו ציטול מקצת וקיום מקצת ש"מ: **באתנ"י ואמר לסס טועים אסס**. לא היו הוראה מעליא ופטורי דבעינן עד שיהו כולן כדלמך **לעיל (8) 1**: **או שלא היה מופלא של צ"ד שס**. אע"ג דלא היה מסנהדרין עמלן דלילו אין מסנהדרין עמלן אפי' [אס] קטן שצבולן לא היה שם לא היה הוראה מעליא כדלמך (9) לקמן מהאם כל עדת (10) אימא לכולה סנהדרי הויה הוראה ואלא לא היה לממיר נלטרך אלד מהן לללא לדרך ומינו אמר צמקומו א"ר קו (11) (ח) שאין לו ניסיה לך נק' ממנה אמר' כנסהדרין: **או זקן שאין ראוי לנכס**. וקשאל ר' מנשי מה אין ראוי להוראה: **וואמר לסס עדה**. ושפטו סנהדרין כדמנן צפ"ק דסנהדרין (ד' 3). (12) **נאמר כאן עדה**. (ויקרא ד') **אס כל עדת ישראל ישנו: (ושפטו אס בעדה) מה לסנן ראויין להוראה כו: גב' וספס** **מיר' דכולהו דהויין לראוין להוראה:** **אמר רב חסדא**. גמר ממשה דמשה אוקי סנהדרין דהו כולן לראוין להוראה דמתי' והמליצו כון עמך עמך צדומין לך לליהוי (הס) כולן לראוין להוראה ל"ה ענינן דסנהדרין: **דעלמא ליהו ראוין להוראה והואיל ומלינו דעדה האמורה כאן כולן לראוין**

ס דאמר רב חסדא אמר קרא 2 **והתיצבו שם עמך עמך צדומין לך ואימא עמך לשכינה אלא אמר ר"נ בר יצחק אמר קרא** 3 **ונשאו אתך צדומין לך: באתנ"י** 4 **יהורו ב"ד שונגין ועשו כל הקהל שונגין מביאין פר היזידין ועשו שונגין מביאין כשבה ושעירה שונגין ועשו מוידין הרי אלו פטורין: גב' שונגין ועשו מוידין הרי אלו פטורין לא שונג דומיא דמויד חייב והכי עשו דשהורו בית דין שחלב מותר ותתחלה לך בשומן ואכלו לימא תפשוטו הא 5 **דבעי רמי בר חמא אמר לך משום דרנא רישא מוידין ועשו שונגין ותנא סיפא שונגין ועשו מוידין: באתנ"י** 6 **הורו ב"ד ועשו כל הקהל או רובן על פיהן מביאין פר ובעבודת כוכבים מביאין פר ושעיר דברי ר"מ ר' יהודה אומר י"ב פרים יבועבודת כוכבים מביאין י"ב פרים ושנים עשר שעירים** **רב** 7**

תוספות

בעי ר יוסף אין חרישה בו. רישא דאצות מנלכות דפ' כלל גדול (8) קנט' אכל חרישה לדוקין מודין זה ולכך יוסף נמי עמי דבר שאין מודין פ' דלקמן אמר לך רב יוסף כו' משמע **דסבר כשמואל: ש"מ אין שבת בשביעית בו**. משמע דלון לדוקין מודין כהאל דרשא אע"ג לעיל דרשי ליה ה"ה לא לשומרת (ינס) [יוסן]: או ש"מ היא מופלא שבת' שם. פרש"י ולא

עד שיהו כולן ראוין להוראה: והתם מנלן **ס דאמר רב חסדא אמר קרא** 2 **והתיצבו שם עמך עמך צדומין לך ואימא עמך לשכינה אלא אמר ר"נ בר יצחק אמר קרא** 3 **ונשאו אתך צדומין לך: באתנ"י** 4 **יהורו ב"ד שונגין ועשו כל הקהל שונגין מביאין פר היזידין ועשו שונגין מביאין כשבה ושעירה שונגין ועשו מוידין הרי אלו פטורין: גב' שונגין ועשו מוידין הרי אלו פטורין לא שונג דומיא דמויד חייב והכי עשו דשהורו בית דין שחלב מותר ותתחלה לך בשומן ואכלו לימא תפשוטו הא 5 **דבעי רמי בר חמא אמר לך משום דרנא רישא מוידין ועשו שונגין ותנא סיפא שונגין ועשו מוידין: באתנ"י** 6 **הורו ב"ד ועשו כל הקהל או רובן על פיהן מביאין פר ובעבודת כוכבים מביאין פר ושעיר דברי ר"מ ר' יהודה אומר י"ב פרים יבועבודת כוכבים מביאין י"ב פרים ושנים עשר שעירים** **רב** 7 **תוספות**
היה נתנין דל"כ אפי' קטן שנסה נמי כדלמך' לעיל שיהיו כולן כהוראה. וקשה דהא איתומב לעיל. (כ"ל דלדריין לומר דלפני התי' לא היה כתוב לעיל אס דמקום ואלא מאי כל עדת דקלמך' תתמנה כו' עין לקמן כנש"י דף (8) (9) [11] ע"ה) ונמ"כ מוסף נמי אס אמר ה' אפי' וידע דמנאן דלתי' דמאי: **אחד מהן נר יא פבור**. בירושלמי שעבדו ומתוהו. דמי שאין ראוי להוראה נעשה כאלן:**

אמר רב הונא בריה דרב יהושע היה נמי מסתביא דבכל התורה כולה קי"ל רובו ככולה והכא כתב כל עדת הואיל וכי אפילו חן ק'. פ"י אילו כך היה דבהוראת רבי ב"ד גניא ליתא דהמנא ואם עדת ישראל ואן היתין אולין בסוכין דכל אורייתא דברובא טעם מדרשו וכתב כל שי"מ דבעינן הוראת כולה. ואותבינן עלה מהא דרביא^[2] הורו ב"ד וידע לאחד מהן שטעו ואמר לון טעמא אתה הרי אלו פטרין טעמא דאמר להו את שותי חייבין אמאי הוא לא אשוי בהדיהו ודחיתן הכא במאי עסקינן דרכישינן ורשיה. ס"א כגון שחריבן רישיה היתין חן. פ"י לא תימא את שותי חייבין. אלא את צנענ דאשוי חייבין דהוי (במשנה) [במדרין] חזיה. חזיה אמר רבי רהנן^[3] בפרקיין ב' האי גונא ודחיתן בקמייתא ואתיב רב מרשישה מהא דאמר רבנן בע"ז פרק אין מעמידין ספסו דרבותיה על דברי רשב"י ועל דברי ר' אלעזר ב"ר צדוק שהיו אומרים אין חזרין גזרה על הצבור איי"כ רוב הצבור יכולין לעמוד בה ואמר רב דאד רב אבהא מאי קרא במאורא אתאן ואתוי אתאן קובעי' גהי כולו אי איכא גוי כולו וקא רב עליה לא גביא אתוי אתאן קובעי' אי לא לא. פ"י ח"ק אי איכא גוי כולו בנורה (דאי) במאור אתאן שעבדינן עליה גזולין אתוי ואי לא דא. וחכי קא מותבינן דהא הכא כתיב גהי כולו ואפילו היה בתר רוב צבור אזלי רבנן ושי"מ דאע"ג דכתיב כל בתר רובה גזול תוביחיהו ר' יוחנן תויבתא אמרי אלא מאי אם כל עדת כלומר מאי אצטריך כל ומנהדינן הכי קאמר דהמנא אי איכא למולא ומנהדינן פ"י ר' ריבאן בתחלה סנהדרין. סנהדרין גדולה היתה שם ש"ל היא הוראה ואי לא לא הורא הוראה. אי"ר יהושע בן לוי עשה שישבינן ב' כבי פרשיתי בחתלת סנהדרין. סנהדרין גדולה היתה שם ש"ל היא הוראה ואי לא לא הורא הוראה. אי"ר יהושע בן שחביא כפתון ויבין שלא הביא כפתון והלך יחיד ויעשה על פיהן אע"פ שנעדרה לון והביאו כפתון. ר"ש פטר האויל וברשות ב"ד עשה כחלון צבירה לא מצטרף הוא רב (7) ריובנ' בעב ר' אלעזר אומר ספק (כור) [לכין] מביא אשם תלוי כאדם שאלב ספק חלב.

ואיזו התייב טעמא תלוי זה הורשב בביתו בשעת ידיעת הצבור בירשות ב"ד איני לגמרי דהיה לו לשאול בירשות עצמו אינו דהא לא ידע היכא דאול ליה למירית הים קורס ידיעתו הורה (8) ר"ש שהוא קרוב לפטור מן החובה א"ל כן עזאי ומה שנה זה מן היישב בביתו א"ל שחשבו בביתו אפשר לו שיטעמו שהורו הוא זה אי אפשר לו שיטעמו: אמר רב יהודה אמר רב מאי טעמא דר"ש דפטר הואיל וברשות ב"ד עשה. איכא דאמרי אשור רב יהודה (אמר שמואל) אמר רב אומר ר"ש כל הוראה שפשטה ברוב צבור יחיד ויעשה אותה פטור לפי לא ניתנה הוראה אלא להבחין בין שונג לדמוי פ"י לא ניתן הפך הקרב על הוראהא אלא להבחין שכל מי שידע בו לא וכל לומר מויד היתיו והאי כיון דלא ידע בו שונג הוא ואותיבתא מהא דתניא בתוספתא שקליין פ.ר העלם דבר של צבור ויעשה עוים בתחלה מנבין להן דברי ר"ש. ר' יהודה אומר מותרות הלשכה הן באין אמאי פטור כי פשטתו בצבור הוא כיון דבכו איזידע ליה. ודחיתן אי ביעית תימא [כגון כו] ואבאי' כגון כו ואבאי' כבד לה כהוונה דהא תניא בתחלה מנבין דברי ר' יהודה ר' אומר מותרות הלשכה הן באין. תניא הוור ב"ד ויעש הקהל וידעו שטעו וחזרו בהן ב"ד הביאו כפתון בין לא הביאו כפתון והלך יחיד ועשה על פיהן ר"ש פטר. ור"מ מחייב פ"י שכבה או שפירא ר' אלעזר אומר ספק סומכוס אומר תלוי ואמרנין מאי איכא בין ר' אלעזר לסומכוס אי"ר יתנן אלא שחלב מייתי אשם תלוי לסומכוס לא מייתי. אי"ר יוסף משל דר"א למה הדבר דומה לאדם שאכל חתיכה וכסבור שהיא שומן ואח"כ נודע לו שספק חלב ספק שומן היתה שצריך להביא אשם תלוי.

הורו בית דין פרק ראשון הוריות

להוראה שמעינן מינה נמי דהיינו סנהדרי גדולה דמתיא בת"כ^[2] **עדת ישראל עדת המיוחדת לכל ישראל ואין זו סנהדרי גדולה: ואימא עמך משום שכינה**. דלגוויה הוא דלמא כלומר שיהו עומדין עמך ולא יכנסו לפני זלפנים צמקוס שכינה דסלקא דעמא דאמינא והואיל דכתיב^[3] **אספה לי דינכסן צמקוס שכינה קמ"ל**. [ל"א] עמך משום שכינה כלומ' צבור דלדיקס גמורים שאני רוצה להשרות שכינה עליהם: **אסף צדומין לך**. שיהיו רצוין להוראה: **באתנ"י** **הורו צ"ד שונגין ועשו פטור שונגין**. על פיהם צ"ד מציאין פר רבי מאיר כדלית ליה ור' יהודה כדלית ליה ור"ש כדלית ליה^[4] **דהוי הוראה מעליא: הורו צ"ד מוידין ועשו פקסל שונגין**. לא היו הוראה מעליא דלס כל עדת ישראל ישנו כתיב^[5] **דבעינן שונגין צ"ד** **והא היה ליה שגגת מעשה בלא הוראה ומציאין כל אחד מן הקצול כשנה או שעירה דכימדי דמו: הורו צ"ד שונגין ועשו פקסל מוידים פטורים**. דמויד לאו כר קרין הוא: **גב' טעמא דשונגין ועשו מוידים דפטורין**. דמויד לאו כר קרבן הוא לא כצור ולא יחיד הא שונג דומיא דמויד דלא הוי ממנא מולא צ"ד הוי שונג מולא עצמאון שני צגגת מעשה קרינא ביה: **כגון שחלב צ"ד שחלב מוסר**. שעל הקרב ולא שעל הכליות דלא היו עוקר כל הגוף: **ונסחמא חלב כשומן ואכלו**. דמידי דמולא עצמאון הוא. והאי דקרי ליה דומיא דמויד משום די היכי דמויד לאו מולא צ"ד הוא הוא הא שונג נמי לאו מולא צ"ד הוא. ומפשוטו הא דעבי רמי צר חמא' (לעיל דף 3).

אמר לך. רמי צר חמא' האי דקמינן שונגין ועשו מוידים לאו למידק מניה קא אמי אלא אידי דמנא מוידין ועשו שונגין חמא נמי שונגין ועשו מוידים וכי נכסה ולא דייקי' מינה כלום ונעביא דדי' מהא ליכא למשמע מניה: **באתנ"י הורו צ"ד ועשו כל פקסל או רובן על פיהן מביאין פר**. (כגון) צ"ד ולא כצור: **ועצודם כוכבים צ"ד מציאין פר ושע' דברי ר"מ**. דנעבדו' כוכבים כהוראה פר ושעיר מייתי' דמתי' צפ' שעל לך אנשים^[6] **ועשו שונגין ועשו פקסל** **אם כל המצות האלה דהיינו עצודות כוכבים כדלמך לקמן צפרכי הורה כהן משיח^[7] אלויו היא מצוה ששקולה כנגד כל המצות הוי אומנר זה עבוד' כוכבי' וכתיב (נמנדר טו) **ועשו כל העדה פר צן צקר אחד לעולה לריח ניחוח לה' ונתמנהו ונסכו משפט ושעיר עזים אחד לחטאת: רבי יהודה אומר י"צ שבטים מביאין י"ב פרים**. דכל שצט ושצט אקרי קהל וקסבר כצור מציאין פר ולא צית דין: רבי**

ס דאמר רב חסדא אמר קרא 2 **והתיצבו שם עמך עמך צדומין לך ואימא עמך לשכינה אלא אמר ר"נ בר יצחק אמר קרא** 3 **ונשאו אתך צדומין לך: באתנ"י** 4 **יהורו ב"ד שונגין ועשו כל הקהל שונגין מביאין פר היזידין ועשו שונגין מביאין כשבה ושעירה שונגין ועשו מוידין הרי אלו פטורין: גב' שונגין ועשו מוידין הרי אלו פטורין לא שונג דומיא דמויד חייב והכי עשו דשהורו בית דין שחלב מותר ותתחלה לך בשומן ואכלו לימא תפשוטו הא 5 **דבעי רמי בר חמא אמר לך משום דרנא רישא מוידין ועשו שונגין ותנא סיפא שונגין ועשו מוידין: באתנ"י** 6 **הורו ב"ד ועשו כל הקהל או רובן על פיהן מביאין פר ובעבודת כוכבים מביאין פר ושעיר דברי ר"מ ר' יהודה אומר י"ב פרים יבועבודת כוכבים מביאין י"ב פרים ושנים עשר שעירים** **רב** 7**

היה נתנין דל"כ אפי' קטן שנסה נמי כדלמך' לעיל שיהיו כולן כהוראה. וקשה דהא איתומב לעיל. (כ"ל דלדריין לומר דלפני התי' לא היה כתוב לעיל אס דמקום ואלא מאי כל עדת דקלמך' תתמנה כו' עין לקמן כנש"י דף (8) (9) [11] ע"ה) ונמ"כ מוסף נמי אס אמר ה' אפי' וידע דמנאן דלתי' דמאי: **אחד מהן נר יא פבור**. בירושלמי שעבדו ומתוהו. דמי שאין ראוי להוראה נעשה כאלן:

אמר רב הונא בריה דרב יהושע היה נמי מסתביא דבכל התורה כולה קי"ל רובו ככולה והכא כתב כל עדת הואיל וכי אפילו חן ק'. פ"י אילו כך היה דבהוראת רבי ב"ד גניא ליתא דהמנא ואם עדת ישראל ואן היתין אולין בסוכין דכל אורייתא דברובא טעם מדרשו וכתב כל שי"מ דבעינן הוראת כולה. ואותבינן עלה מהא דרביא^[2] הורו ב"ד וידע לאחד מהן שטעו ואמר לון טעמא אתה הרי אלו פטרין טעמא דאמר להו את שותי חייבין אמאי הוא לא אשוי בהדיהו ודחיתן הכא במאי עסקינן דרכישינן ורשיה. ס"א כגון שחריבן רישיה היתין חן. פ"י לא תימא את שותי חייבין. אלא את צנענ דאשוי חייבין דהוי (במשנה) [במדרין] חזיה. חזיה אמר רבי רהנן^[3] בפרקיין ב' האי גונא ודחיתן בקמייתא ואתיב רב מרשישה מהא דאמר רבנן בע"ז פרק אין מעמידין ספסו דרבותיה על דברי רשב"י ועל דברי ר' אלעזר ב"ר צדוק שהיו אומרים אין חזרין גזרה על הצבור איי"כ רוב הצבור יכולין לעמוד בה ואמר רב דאד רב אבהא מאי קרא במאורא אתאן ואתוי אתאן קובעי' גהי כולו אי איכא גוי כולו וקא רב עליה לא גביא אתוי אתאן קובעי' אי לא לא. פ"י ח"ק אי איכא גוי כולו בנורה (דאי) במאור אתאן שעבדינן עליה גזולין אתוי ואי לא דא. וחכי קא מותבינן דהא הכא כתיב גהי כולו ואפילו היה בתר רוב צבור אזלי רבנן ושי"מ דאע"ג דכתיב כל בתר רובה גזול תוביחיהו ר' יוחנן תויבתא אמרי אלא מאי אם כל עדת כלומר מאי אצטריך כל ומנהדינן הכי קאמר דהמנא אי איכא למולא ומנהדינן פ"י ר' ריבאן בתחלה סנהדרין. סנהדרין גדולה היתה שם ש"ל היא הוראה ואי לא לא הורא הוראה. אי"ר יהושע בן לוי עשה שישבינן ב' כבי פרשיתי בחתלת סנהדרין. סנהדרין גדולה היתה שם ש"ל היא הוראה ואי לא לא הורא הוראה. אי"ר יהושע בן שחביא כפתון ויבין שלא הביא כפתון והלך יחיד ויעשה על פיהן אע"פ שנעדרה לון והביאו כפתון. ר"ש פטר האויל וברשות ב"ד עשה כחלון צבירה לא מצטרף הוא רב (7) ריובנ' בעב ר' אלעזר אומר ספק (כור) [לכין] מביא אשם תלוי כאדם שאלב ספק חלב.

ואיזו התייב טעמא תלוי זה הורשב בביתו בשעת ידיעת הצבור בירשות ב"ד איני לגמרי דהיה לו לשאול בירשות עצמו אינו דהא לא ידע היכא דאול ליה למירית הים קורס ידיעתו הורה (8) ר"ש שהוא קרוב לפטור מן החובה א"ל כן עזאי ומה שנה זה מן היישב בביתו א"ל שחשבו בביתו אפשר לו שיטעמו שהורו הוא זה אי אפשר לו שיטעמו: אמר רב יהודה אמר רב מאי טעמא דר"ש דפטר הואיל וברשות ב"ד עשה. איכא דאמרי אשור רב יהודה (אמר שמואל) אמר רב אומר ר"ש כל הוראה שפשטה ברוב צבור יחיד ויעשה אותה פטור לפי לא ניתנה הוראה אלא להבחין בין שונג לדמוי פ"י לא ניתן הפך הקרב על הוראהא אלא להבחין שכל מי שידע בו לא וכל לומר מויד היתיו והאי כיון דלא ידע בו שונג הוא ואותיבתא מהא דתניא בתוספתא שקליין פ.ר העלם דבר של צבור ויעשה עוים בתחלה מנבין להן דברי ר"ש. ר' יהודה אומר מותרות הלשכה הן באין אמאי פטור כי פשטתו בצבור הוא כיון דבכו איזידע ליה. ודחיתן אי ביעית תימא [כגון כו] ואבאי' כגון כו ואבאי' כבד לה כהוונה דהא תניא בתחלה מנבין דברי ר' יהודה ר' אומר מותרות הלשכה הן באין. תניא הוור ב"ד ויעש הקהל וידעו שטעו וחזרו בהן ב"ד הביאו כפתון בין לא הביאו כפתון והלך יחיד ועשה על פיהן ר"ש פטר. ור"מ מחייב פ"י שכבה או שפירא ר' אלעזר אומר ספק סומכוס אומר תלוי ואמרנין מאי איכא בין ר' אלעזר לסומכוס אי"ר יתנן אלא שחלב מייתי אשם תלוי לסומכוס לא מייתי. אי"ר יוסף משל דר"א למה הדבר דומה לאדם שאכל חתיכה וכסבור שהיא שומן ואח"כ נודע לו שספק חלב ספק שומן היתה שצריך להביא אשם תלוי.

מסורת הש"ס

6) סנהדרין 5, 8) לעיל ג, 9) חזקוני חזקוני: 17) דרשנין טו: סנהדרין לו: חזקוני: 18) [שמות יח פ"י חזקוני סנהדרין לו: 19) עין לעיל כ' בחום ד"ה עד שיהי (ל"ה 2) 20) נשי' לחית סי"ג מהל' שגגות (ה"ל מ"ה, 8) 21) לעיל 22) דף 1: 23) 24) 25) 26) 27) 28) 29) 30) 31) 32) 33) 34) 35) 36) 37) 38) 39) 40) 41) 42) 43) 44) 45) 46) 47) 48) 49) 50) 51) 52) 53) 54) 55) 56) 57) 58) 59) 60) 61) 62) 63) 64) 65) 66) 67) 68) 69) 70) 71) 72) 73) 74) 75) 76) 77) 78) 79) 80) 81) 82) 83) 84) 85) 86) 87) 88) 89) 90) 91) 92) 93) 94) 95) 96) 97) 98) 99) 100) 101) 102) 103) 104) 105) 106) 107) 108) 109) 110) 111) 112) 113) 114) 115) 116) 117) 118) 119) 120) 121) 122) 123) 124) 125) 126) 127) 128) 129) 130) 131) 132) 133) 134) 135) 136) 137) 138) 139) 140) 141) 142) 143) 144) 145) 146) 147) 148) 149) 150) 151) 152) 153) 154) 155) 156) 157) 158) 159) 160) 161) 162) 163) 164) 165) 166) 167) 168) 169) 170) 171) 172) 173) 174) 175) 176) 177) 178) 179) 180) 181) 182) 183) 184) 185) 186) 187) 188) 189) 190) 191) 192) 193) 194) 195) 196) 197) 198) 199) 200)

